

måles i hundreder, og der er ikke tale om nogen sluse.

Så vil jeg blot gentage, at jeg håber, at hr. Skaarup vil anerkende, at i det oplæg, vi er kommet med, sker der altså en kursændring, sker der altså en opbremsning for tilstrømningen, både gennem familiesammenføringer og gennem asyltilkendelser, og derved begrænser vi lige præcis tilstrømningen af dem, som har utrolig vanskeligt ved at klare sig i det danske samfund.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til forsvarsministeren [om Christiania].

Af Per Dalgaard (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Forespørgslen anmeldt 22/1 2002).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 17:

Forespørgsel til statsministeren [om uafhængigheden for Det Danske Center for Menneskerettigheder].

Af Niels Helveg Petersen (RV) og Marianne Jelved (RV).
(Forespørgslen anmeldt 22/1 2002).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ophævelse af lov om Kulturministeriets Udviklingsfond.

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsat 16/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Rohde (V):

Lovforslag nr. L 53 foreslår nedlæggelse af Kulturministeriets Udviklingsfond.

Venstre støtter lovforslaget, vi var imod oprettelsen af fonden i 1998, og mange af de aktiviteter, som har fundet sted i fondens regi, har absolut ikke medvirket til at gøre vores skepsis mindre.

Nuvel, der har været eksperimenterende aktiviteter, der så i øvrigt kan nyde fremme i andre regi, som har haft deres berettigelse, men når dele af fonden har kunnet bruges til at finansiere aftenskolekurser i alkohol, diskussionsfora om forskellen på danske og svenske pornofilm, hvorvidt nordiske folk er mere krigeriske end folkene på Balkan og kurser i tango for mænd, ja, så gavner det i hvert fald ikke vores forståelse.

Venstre finder heller ikke, at det er en statslig opgave at udvikle danske computerspil, sådan som den tidligere kulturminister lagde op til. Det kan være fornuftigt at se multimedier som et redskab for den eksperimenterende kunst, men multimediedelen finder vi fint kan henlægges under f.eks. Det Danske Filminstitut.

Kl. 14.05

Overordnet set er der tale om en klar prioritering, sådan som vi lovede vælgerne at foretage den, såfremt vi fik mandatet. Regeringen ønsker at bruge flere penge på ældrepleje, på sygehuse, på forskning og på en bedre barselorlov, og da vi samtidig vil holde skatterne i ro, ja, så skal pengene selvfølgelig findes andre steder.

Venstre prioriterer disse kerneydelser i velfærdssamfundet højere end de aktiviteter, som Kulturministeriets Udviklingsfond har finansieret, og derfor støtter vi kulturministerens forslag om nedlæggelse af fonden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg blev lidt i tvivl om, hvorvidt Venstre egentlig støttede forslaget, eller i hvert fald, om Venstre støttede de argumenter, som regeringen har for at nedlægge fonden, for regeringens argumenter er jo nogle helt andre.

For det første skriver man direkte i bemærkningerne til lovforslaget, at en række af de aktiviteter jo passende kan komme ind under andre områder, kan støttes ad andre kanaler, hvor det, der er hr. Jens Rohdes argument, er, at de overhovedet ikke skal have støtte.

For det andet benægter man jo i det svar, Enhedslisten har fået på et spørgsmål, vi har stillet, at det her handler om at tage nogle penge fra kunsten, man skriver direkte, at det handler det ikke om, men det var et argument, som hr. Rohde lagde meget vægt på.

Er det sådan, at hr. Rohde i virkeligheden er dybt uenig i de argumenter, som regeringen har for det her forslag?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nej, må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, jeg støtter fuldstændig de argumenter, som er kommet frem, og jeg sagde faktisk også i min tale, at nuvel, der har været eksperimenterende aktiviteter, som så kan nyde fremme i andre fora.

Ellers vil jeg fastholde, at der selvfølgelig her samlet set på finansloven også er tale om en klar prioritering. Vi ønsker at bruge flere penge på ældrepleje, flere penge på forskning, flere penge på en bedre barselorlov, flere penge på vore sygehuse, og så er der andre steder, der må holde for, og det her er altså også en del af det.

Vi prioriterer. Jeg ved godt, at det er en vanskelig situation for oppositionen at erkende, at ordet og begrebet prioritering lige pludselig får betydning, men sådan er det altså.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Naturligvis skal der prioriteres i et velfærdssamfund. I ethvert moderne, fremadstræbende velfærdssamfund vægter man kulturen som noget helt afgørende, som en forudsætning for, at der er råd til sikring af fremtidens velfærdssamfund.

Det spørgsmål, jeg nu vil stille til hr. Jens Rohde, er: Når hr. Jens Rohde nu siger sandheden, at det bare er for at skære ned – det er ærligt – men efterfølgende siger, at der er sådan set et ønske om, at man kan prioritere de initiativer, som tid-

ligere har været under Udviklingsfonden, i andre regi, hvordan hænger det så sammen med, at alle de eksempler, man henviser til i bemærkningerne, hvor man kan fortsætte udviklingsaktiviteterne, skærer regeringen også ned? Hvordan hænger det sammen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu handler diskussionen måske ikke så meget om, hvorvidt der skal prioriteres, men mere om, hvad der skal prioriteres og til fordel for hvem. Den diskussion skal vi jo selvfølgelig have løbende, også når vi f.eks. diskuterer regeringens forslag til forringet barselorlov og forringet forældreorlov.

Men lad os nu holde os til det, vi diskuterer her i dag: Altså hvordan forstår hr. Jens Rohde en formulering fra kulturministeren, der lyder: »Det er således ikke hensigten med nedlæggelsen at forringe vilkårene for udviklingen af dansk kulturliv.«

Hvordan skal man forstå det, når det af hr. Jens Rohde eksplicit bliver sagt, at formålet med det her er at spare nogle penge?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vi har aldrig nogen sinde sagt, at vi ikke ville spare. Det har vi lagt åbent og ærligt frem. Vi har sagt, at vi ville lave en omprioritering af, hvordan midlerne bruges, fordi vi ønsker at styrke nogle områder. Så kan vi altid tage en diskussion om, hvordan barselorlov hænger sammen og om de andre forslag. Det får vi rig lejlighed til, navnlig på fredag, når vi skal diskutere finansloven. Det har vi været helt ærlige omkring.

KL 14.10

Så går vi ind og foretager en prioritering ud fra, hvor vi mener der er nogle områder, som vi ikke ønsker frem for de områder, som vi nu ønsker at satse på, nemlig velfærdssamfundets kerneydelser, og det er altså den slags som aften-skolekurser, hvor man har nogle – undskyld mig – sådan i betragtning af, at det er på statens regning, temmelig inferiøre tiltag. Det ønsker vi ganske enkelt ikke at være med til, for det mener vi ikke er rimeligt. Vi mener i hvert fald ikke, at det er en statsopgave. Det kan være meget sjovt med festkurser, tango for mænd osv., men det må de mennesker, som deltager i det, altså selv klare finansieringen af, og det finder vi helt rimeligt.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, det er sådan en underlig defensiv og nærmest tilbagesluttet holdning, hr. Jens Rohde har. Altså der er da ikke noget galt i at ville spare nogle penge, og der er da heller ikke noget galt i at sige, at nogle ting ikke skal have støtte. Det, vi bare prøver at efterlyse, er, hvad baggrunden er for det her forslag. Er baggrunden for det her forslag, at man vil spare nogle penge og så nedlægger noget, som man egentlig på nogle områder synes kunne være o.k., eller er baggrunden for det her, at man ønsker at nedlægge nogle ting, som man ikke synes er o.k.? Hvad er baggrunden? Vi efterlyser sådan set bare, hvad der er forklaringen på det forslag, man har fremsat.

Hr. Jens Rohde behøver ikke være så defensiv. Jeg kan også sagtens give hr. Jens Rohde mange gode ideer til, hvor der kan spares penge, og det kan vi jo snakke videre om. Men han behøver ikke være så defensiv her. Han skal bare sige, hvorfor man fremsætter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Jamen jeg må sige til hr. Søren Søndergaard, at det er begge dele. Det er svaret.

Jeg ser frem til den dag, hvor vi fra hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten får nogle besparelsesforslag, som er reelt brugbare. Det vil vi glæde os meget til. Lad os håbe, at det kan komme frem her i forbindelse med finanslovforhandlingerne.

Jytte Andersen (S):

Det her lovforslag lover ikke godt. Jeg vil sige, det varsler lidt mørke tider for kulturen, og når jeg siger det på den måde, er det jo, fordi det er det første forslag fra den nye kulturminister, hvor vi måske kunne have haft nogle andre forventninger. Det er jo sådan, at dansk kultur har brug for, at der er lidt højt til loftet, har brug for, at der også er politisk mod til det farlige, til eksperimentet.

Vi erkender i Socialdemokratiet, at der kan være behov for justering af råd, nævn og puljer. Vi ved, at der løbende kan være behov for at se på kvaliteten også inden for kulturens verden. Selvfølgelig skal den med mellemrum kigges efter i sømmene, eller hvad man nu kalder det. Men det her forslag er ikke et udtryk for, at ministeren her i første runde har haft en heldig hånd ved at ophæve Udviklingsfonden.

Nuvel, som hr. Jens Rohde ikke overraskende sagde, har der været forslag, som vi måske godt kunne have været foruden, men jeg vil alligevel godt sige om nogle af de forslag:

Det er faktisk lidt ubehageligt at se regeringspartier latterliggøre, lægge for had og derefter lukke uden at gå ind og vurdere den evaluering af Udviklingsfonden, der faktisk er blevet foretaget. Vi synes i Socialdemokratiet, at det er for fattigt, at det er for kulturløst bare at lukke. Fondens formål kunne man have sat op for sig som et mål, nemlig at sikre en aktiv udvikling inden for kunst og kultur, støtte og iværksætte nyskabende tværgående initiativer både lokalt og centralt, med andre ord støtte vækstlaget, støtte det ukendte, det farlige, det provokerende, støtte det, som kan være svært umiddelbart at se skønheden i, nytteværdien i eller formålet med. Men er det ikke lige præcis det, et rigt, demokratisk samfund, der er åbensindet, der er tolerant, skal være med til også at turde have råd til?

Kl. 14.15

Det er oplagt, som jeg sagde før, at ikke alle forslag er lige gode. Nogle er uforståelige, og nogle er måske også på kanten af det seriøse; men det er jo lige netop det – præcis det – en forsøgspuljes formål er: at få sorteret, at få prøvet af.

Jeg vil gerne sige på Socialdemokratiets vegne, at vi gerne var indgået i en dialog med ministeren om et krav om kvalitet, krav om at man vitterlig måske lidt mere præcist levede op til formålet på alle områder.

Men netop det, at noget ikke lykkes, er jo en del af en forsøgsstrategi. Det er jo lige præcis det og dér, man finder kvaliteten, som skal sikre virkelyst, som skal turde det nye, det vovede, det farlige. Og vi skal også efter vores opfattelse turde en udviklingsfond.

Den bør ikke lukke og slukke. Vi bør ikke trække rullegardinerne ned, men prøve at kigge på noget af det, som måske så har været på kanten. Det havde vi gerne set, det var vi gerne gået ind i en dialog og en drøftelse med regeringen om. Men sådan skulle det ikke være.

Så med de her ord vil jeg godt sige, at Socialdemokratiet ikke kan støtte, at man ophæver grundlaget for Udviklingsfonden.

Louise Frevert (DF):

På Dansk Folkepartis vegne vil jeg starte med at rose dette initiativ, som regeringen er kommet med. Det er alle tiders, at der nu bliver ryddet

op i den socialdemokratiske, støttede kulturmodel.

Man siger jo, at tredje gang er lykkens gang, og det må vi så håbe, at det er her. Man startede med at etablere Kulturfonden i 1993. Den fik nogle stækkede vinger ved, at man næsten samtidig etablerede en produktionspulje, som fungerede på forsøgsbasis i 1994 og 1995 og rent faktisk tilgodeså det behov, der var for grænseoverskridende kunstneriske produktioner på det tidspunkt.

Man fandt da også ud af i Kulturfonden, at man ikke havde kørt en stringent linje, og at der rent faktisk manglede en kulturpolitisk rød tråd igennem de kulturpolitiske initiativer, man satte i værk, og det var jo en flot erkendelse at have. Derfor vurderede man pludselig, at man så ville etablere Kulturministeriets Udviklingsfond, og det skete så i 1998. Heller ikke den så ud til at svinge sig op til de store højder. Til forskel fra Kulturfonden kunne Udviklingsfonden selv iværksætte initiativer, og man mente, at dette ville være bedre.

Allerede dengang var Dansk Folkeparti skeptiske over for at vedtage en lov om Kulturministeriets Udviklingsfond, og derfor er dette nu det tredje initiativ, der har noget med den fond at gøre, og det er altså dødsstødet til samme.

Vi kan ikke i Dansk Folkeparti se, hvorfor man skal give kunstigt åndedræt til projekter, som oven i købet af fondens egen bestyrelse er blevet erklæret for vanskelige at finde og så samtidig leve op til bestyrelsens kvalitetskrav.

Hvorfor ikke erkende, at meget af det, man har subventioneret i årenes løb, har været såkaldte projekter, som faktisk ikke har haft nogen overlevelsesberettigelse? Kun fordi der har været en pose penge, har man syntes, at man kunstigt skulle holde liv i projekter, for at det skulle være spændende. Hvis de projekter havde haft en overlevelsesværdi, var de nok blevet etableret alligevel.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at der ikke skal eksperimenteres for skatteborgernes penge. Der skal gøres op med den socialdemokratiske pseudokultur. Skal man på nogen måde give kulturstøtte, skal det være for at højne den danske kultur og den danske kulturarv, for at give plads til private initiativer og for at give borgerne en professionel oplevelse og ikke for, at små grupper kan optræde for hinanden i skatteinansierede projekter.

Der skal ikke være nogen tvivl om, at Dansk Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Carina Christensen (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi ganske enige i regeringens betragtning, at en væsentlig del af resultaterne af Udviklingsfondens virksomhed sagtens kunne have været nået inden for rammerne af de øvrige statslige kulturtilskudsordninger. Det er ikke nye toner fra vores side.

Kl. 14.20

I Det Konservative Folkeparti stemte vi i sin tid imod oprettelsen af Kulturministeriets Udviklingsfond, ligesom vi også havde stemt imod oprettelsen af Kulturfonden.

Kulturministeriets Udviklingsfond er efter vores opfattelse et resultat af den tidligere regerings logik, som gik ud på konsekvent at etablere et nyt nævn eller råd, så snart der opstod nye udfordringer i kulturlivet og nye former for tværgående kunst.

Vi er kun glade for, at vi nu får gjort op med det system og i stedet arbejder hen mod, at nye former for kunst og kultur i fremtiden vil blive støttet i de eksisterende systemer.

Det er vigtigt at understrege, at der ikke er tale om, at vi forringer vilkårene for udvikling af dansk kulturliv. Den overordnede type af projekter, som hidtil har modtaget støtte af Kulturministeriets Udviklingsfond, vil fremover indgå i den nye struktur, som er på vej på kunststøtteområdet.

Nedlæggelsen af Udviklingsfonden er et skridt i den rigtige retning mod en styrket indsats til kunstnerne frem for til de administrative lag.

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig forslaget.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil lige starte med at komme med et godt råd til ordføreren for Det Konservative Folkeparti. Jeg tror, at man skal være lidt varsom med at pege fingre ad, hvor mange råd og nævn der blev oprettet under den tidligere regering. Så vidt jeg erindrer, er man, i løbet af den første måned den nuværende regering har siddet, faktisk kommet med to forslag til råd og nævn, og gangen man det op, bliver det jo 24 i løbet af 1 år. Så man skal passe på med at kaste med sten, når man selv bor i et glashus.

Jeg vil sige om det her med Udviklingsfonden, at det jo er et forslag, man kan diskutere, og jeg vil tro, at jeg også selv kunne komme med eksempler på støtte til projekter, som jeg ville kunne ryste på hovedet af. Men det er jo slet ikke det, der er det afgørende.

Det afgørende er, at vi er et samfund, som gerne vil være med til at prøve noget nyt, prøve grænser af og være med til at udvikle nye ting, og det er jo det, der har været hele ideen med Udviklingsfonden. Det er jo, at vi skal bruge kulturen til at være igangsatte, både for at give folk en oplevelse og også fordi det har betydning for velfærdssamfundets fremtid. Forudsætningen for, at vi kan udvikle samfundet og dermed også udvikle et af de hastigst voksende erhverv – som kulturerhvervene er – er selvfølgelig, at man lader folk prøve kræfter. Så udkrystalliserer der sig nogle talenter, som så også bliver stjerner på et tidspunkt.

Vi har brugt eksemplet i andre sammenhænge. Bl.a. har vi tidligere inden for filmens område diskuteret, at hvis ikke man havde givet sådanne nogle sære folk som Lars von Trier og andre gode kræfter mulighed for at prøve deres talent af på en måde, som de fleste i dag ville ryste på hovedet af, var man gået glip af meget.

Eller prøv at tage ud i den store verden og se på de erfaringer, man gør i andre lande. Da man f.eks. i Bilbao i Spanien byggede et kunstmuseum i et fuldstændig udbombet industri kvarter, rystede de fleste på hovedet. Men hvad har det udviklet sig til, ud over at det er en fantastisk oplevelse for dem, der besøger museet? Ja, det har faktisk været med til at tiltrække store erhvervsvirksomheder til området, fordi et moderne erhvervsliv i et moderne samfund gerne vil forbindes med kultur.

Derfor er det udtryk for en utrolig gammel-dags form for snæversyn, når regeringen på den måde forsøger at nedlægge forskellige former for kulturinitiativer, som måske også går lidt på tværs af, hvad folkestemningen måtte ønske.

Men jeg vil godt lige sige i forbindelse med de svar, som ministeren har givet til hr. Søren Søndergaard om Udviklingsfondens ideer, som man så kunne føre videre i Litteraturrådet, Filmrådet, Teaterrådet, og hvad det hedder. Jeg tror faktisk på, at kulturministeren har ment det. Det er jeg ret overbevist om. Jeg er bare ikke helt sikker på, om han var opmærksom på, at den virkelige pennefører med hensyn til regeringens politik sidder ovre i Finansministeriet og ikke har den samme forståelse af de muligheder, der ligger inden for kulturområdet. Derfor tror jeg, at kulturministeren kunne give sådan et svar.

Nu er virkeligheden jo den, at alle de eksempler, som kulturministeren henviser til i bemærkningerne til lovforslaget, faktisk er områder, som ministeren i dag i finanslovforslaget

har fremlagt nedskæringer omkring, så mulighederne for at videreføre aktiviteterne er naturligvis blevet dårligere. Det er jeg ikke sikker på, at kulturministeren vidste, da han gav svaret, men det er altså virkeligheden. Derfor synes jeg, at det er et udtryk for lidt – jeg vil sige – politisk fattigdom, at man ikke også tør lade folk prøve kræfter af på noget, som man ikke selv styrer. Jeg er ret sikker på, at det på sigt vil være til fordel for samfundet og til gavn for samfundet.

Så SF kan ikke støtte regeringens forslag om at nedlægge Kulturministeriets Udviklingsfond.

Kl. 14.25

Naser Khader (RV):

Kulturministeren har benyttet flere argumenter for at nedlægge Udviklingsfonden. Den primære årsag er ifølge ministeren »... at en væsentlig del af resultaterne af fondens virksomhed kunne have været nået inden for rammerne af de øvrige statslige kulturtilskudsordninger.«

Det konkluderer ministeren på baggrund af den evaluering, som Udviklingsfonden selv tog initiativ til at lave sidste forår. Men det er jo ikke rapportens hovedkonklusion. Det er en bevidst negativ tolkning af rapporten. Rapporten vurderer tværtimod, at Udviklingsfonden, og jeg citerer:

»... har fungeret som et højst nødvendigt omdrejningspunkt for hele den eksperimenterende og tværgående kunstscene, som falder mellem de gængse kunststøtteordninger. Det har den gjort ved at støtte en lang række relevante projekter, der ikke var blevet til uden støtte fra Kulturministeriets Udviklingsfond. Kulturudviklingsfonden har således fungeret som kunstens eksperimentarium, der er medvirkende til såvel den kunstneriske som den kulturelle udvikling.«

Helt eksplicit pointerer rapporten, at den nye kunst er svær at definere entydigt, at den falder igennem de almindelige støtteordninger, og at der derfor er et behov for at støtte dette område særskilt.

Jeg har på den baggrund meget svært ved at forstå, hvordan ministeren kan bruge selv samme rapport til at foreslå Udviklingsfonden nedlagt. Ministerens konklusion er faktisk i direkte modstrid med evalueringsrapporten.

Den anden begrundelse, ministeren fremhæver, relaterer sig til fondens to fokusområder: det tværkulturelle og de digitale medier.

Ministeren hævder, at multimediekunsten fremover vil kunne inddrages under Det Danske

Filminstituts ansvarsområde. Det har ministeren jo for så vidt ret i, da der i forvejen allerede eksisterer et glimrende samarbejde mellem Filminstituttet og Udviklingsfonden, f.eks. i forhold til et projekt som den interaktive fortælling.

Men det er jo kun en lille del af multimedieområdet. Hvordan skal billedkunstnerne og teater, det interaktive teater, gå ind under Det Danske Filminstituts ansvarsområde fremover? Det virker ikke særlig gennemtænkt og da slet ikke i betragtning af, at 40 pct. af alle de projekter, fonden har støttet, har været inden for billedkunsten.

Så er der det andet fokusområde: den flerkulturelle kunst. Ministeren hævder, at den skal støttes på de vilkår, der gælder for den øvrige kunst- og kulturformidling, men til pressen har ministeren også udtalt, at »... det multikulturelle samfund, som min forgænger var så optaget af, dyrker jeg overhovedet ikke.«

Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren ville konkretisere, om og hvordan Udviklingsfondens tværkulturelle opgaver skal varetages.

Alt i alt: Udviklingsfonden har været med til at opdyrke og støtte to områder på den unge danske kunstscene, som peger ind i fremtiden. Jeg kan på baggrund af ministerens ønske om at nedlægge Udviklingsfonden blot konstatere, at regeringen åbenbart ikke vil den unge danske kunstscene, og at regeringen ikke vil den fremtid.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte ministerens forslag.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, vi er sådan set endnu slet ikke nået frem til, om vi vil støtte forslaget eller ej, for det kan da godt være, at vi vil støtte forslaget. Nu prøver vi bare som en første øvelse at finde ud af, hvad der egentlig menes med forslaget, hvad der er begrundelsen for forslaget.

Det første er jo: Er det her udtryk for et ønske om at ville spare, eller er det et udtryk for på en eller anden måde at ville rationalisere, finde nogle andre rammer?

Kl. 14.30

Hvis man ser på lovforslaget, så står der jo klart: »Med henblik på opnåelse af en besparelse på finansloven for 2002 foreslås fonden nedlagt snarest muligt.« »Med henblik på opnåelse af en besparelse« står der jo fuldstændig krystalklart.

Ser man så på det svar, som ministeren har givet til Enhedslisten, lyder det på en anden måde. Der lyder det sådan her:

»Den type projekter, som hidtil har modtaget støtte af Kulturministeriets Udviklingsfond, vil fremover blive dækket af de øvrige kulturtilskudsordninger. Det er således ikke hensigten med nedlæggelsen af forringe vilkårene for udvikling af dansk kulturliv.«

Hvad er det af det, der er rigtigt, og hvad er det, der er forkert?

Så er der spørgsmålet, om man kan opnå støtte andre steder. Det er muligvis rigtigt. Hvis man ser på bemærkningerne til lovforslaget, kan man se, at der står, at i perioden, som er forløbet siden oprettelsen, har Kulturministeriets Udviklingsfond støttet en række projekter repræsenterende billedkunst, musik, teater, film, litteratur og andre kunstneriske udtryksformer. Og så skriver man: »Oftentimes har projekterne haft en eksperimenterende blandingsform med flere elementer af de nævnte udtryksformer.«

Hvis man så ser på, hvordan der argumenteres for, at man kan få støtte andre steder, så står der i den skriftlige fremsættelse:

»Af den grund og på baggrund af evalueringens øvrige konklusioner har regeringen vurderet, at en væsentlig del af resultaterne af fondens virksomhed kunne have været nået inden for rammerne af de øvrige statslige kulturtilskudsordninger. Her tænkes på Billedkunstloven, Filmloven, Musikloven, Statens Kunstfond og Teaterloven.«

Det er muligt, at det er rigtigt, men der er jo det særlige ved det her, at det netop slås fast og netop peges på, at der er tale om blandinger, som måske ikke naturligt hører under de love. Jeg ved det ikke, men det kan ministeren måske konstatere.

Så er der en mere afsluttende og principiel diskussion, og det er en diskussion, som selvfølgelig har lidt at gøre med administrationsomkostningerne. Det kan man godt reducere dem til, men jeg vil nu hellere anlægge en lidt anden vinkel, nemlig den diskussion der handler om, hvorvidt mulighederne for at få støtte til forskellige kulturprojekter er noget, der skal tages stilling til et enkelt sted, eller om der skal være flere muligheder.

Vi har tidligere haft diskussionen her i Folketinget: Skal der være ét parnas, ét sted at henvende sig, eller skal der være flere parnasser, flere steder at henvende sig? Vurderingen af, hvad der er god kunst og kultur, er en subjektiv vur-

dering, det er ikke noget, der kan måles og vejes, hvor nogle kan vurdere, at det bliver godt, og andre kan vurdere, at det bliver dårligt. Derfor er det måske godt at have lidt forskellige steder at søge og ikke være bundet til, at der kun er ét sted.

Her virker det, som om ministeren mere og mere lægger an til en meget, meget centralistisk ordning: Man kan få lov at søge ét sted, for så er der få administrationsomkostninger, der skal ikke være andre steder at søge.

Man kan jo også forestille sig en mere liberalistisk decentral ordning, hvor der var nogle overlappende muligheder for at søge, hvor man dermed ville have bedre mulighed for at fange de nye ting op, som sjældent, når de kommer op, er noget, der virker særlig voldsomt begejstrende på det store flertal, inklusive mig selv, men som jo indeholder en kim, der ad åre gør, at mange siger, ih, det er søreme godt, og det skulle vi i virkeligheden altid have haft, og så måske glemmer, at man selv var skeptisk over for det, da det kom frem.

Så jeg synes også, at der i det her er den mere principielle diskussion: Skal der kun være ét sted at søge, ét sted, som ministeren sidder tæt ved, eller skal der være forskellige steder? Den diskussion ønsker vi også at rejse i forbindelse med det her forslag.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig lovforslag nr. L 53, altså nedlæggelse af Kulturministeriets Udviklingsfond.

Udviklingsfonden har haft to særlige satsningsområder: den flerkulturelle kunst samt multimediekunsten. Og jeg er sikker på, at begge områder uden tvivl har haft gavn af den fokus, der har været på netop den del af kulturen. Det har sikkert også være tiltrængt med opmærksomhed på eksempelvis et område som multimediekunsten, som endnu kan være mindre usædvanlig eller for at bruge fru Jytte Andersens ord: farlig, uforståelig eller uvovet. Så langt så godt.

Det er også helt fint med en kulturstøtte, der kan være igang sættende på disse områder, som dermed sikrer en ny, en anderledes udvikling af dansk kunst- og kulturliv på en nyskabende og tværgående måde.

Kl. 14.35

Set ud fra Kristeligt Folkepartis synspunkt er det også fint med den nogenlunde brede geografiske spredning, støtten har haft. Det er jo vigtig-

tigt, at al kunst og kulturliv får udviklingsmuligheder så mange steder i landet som muligt til glæde og udfordring for borgerne.

Når det er sagt, er det jo muligt, at en væsentlig del af resultaterne af fondens virksomhed kan støttes inden for rammerne af de øvrige statslige kulturtilskudsordninger, så der altså ingen grund er til længere at støtte disse specielle områder inden for kulturen med en særlig fond. Områderne kan altså udvikles, udfordres og eksperimenteres inden for de allerede eksisterende rammer. Og forhåbentlig kan de stadig væk være både farlige og vovede osv.

De projekter, der har været, er jo ikke spildte, men har været med til at sætte en udvikling i gang, som nu skal og også bør fortsætte og udvikles under andre forhold, så Kristeligt Folkeparti har ingen problemer med at tilslutte sig forslaget.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Tak for de mange spændende, vovede, konstruktive, utilregnelige, kunstneriske udtryk, der er kommet til orde her i dag.

Først til hr. Jens Rohde: Jeg deler fuldstændig hr. Jens Rohdes vurdering af dele af fondens arbejde. Hvis man ser på nogle af de projekter, der er støttet, er nogle af dem jo efterhånden blevet legendariske og er gået over i den danske mediedebat, f.eks. den berømte værtshustur, som foregik – sagt til fru Jytte Andersen – i Malmø og i København, støttet af fondens midler, og der er andre spændende projekter.

Årsagen til, at vi har valgt at gå på to ben fra regeringens side i argumentationen omkring nedlæggelsen af Udviklingsfonden, er, at der på den ene side har været projekter, som overhovedet ikke har levet op til de kvalitative krav, som vi fra regeringens side mener man skal byde og kræve, når det handler om kulturstøtte, og på den anden side mener, at man godt kan fange de elementer ind, som er brugbare, som er konstruktive, og som skal bruges i den nye kulturelle udfordringsverden, altså multimedierne og til dels også det flerkulturelle og det tværgående.

Dette kan vi godt fange ind i en ny struktur, som jeg til benefit for hr. Søren Søndergaard vil prøve at fortælle lidt om:

Se, vi er jo i øjeblikket i gang med en øvelse med hensyn til forskellige råd og nævn, hvor vi prøver at kigge på en ny struktur på hele området. Den struktur, vi vil lave, vil være mere enkel, være mere gennemsigtig og vil betyde, at der er direkte kontakt mellem de støttende myn-

digheder, hvilket vil foregå via et armslængdeprincip, og så den kunstner, den gruppe, den form for kultur, der får støtte.

Se, den nye struktur vil være tværgående. Den nye struktur vil bl.a. få til opdrag at sørge for, at man kan lave kultur på tværs. For det er rigtigt, som fru Bodil Kornbek og hr. Søren Søndergaard siger, at et af kulturens formål er at udfordre os alle sammen. Der er ting, hr. Søren Søndergaard og jeg ikke bryder os om, og så er der ting, som vi er fælles om at blive begejstret for. Der må kulturen jo være med til at udfordre og skubbe til den udvikling, der er.

Alle de fornemme ord er jeg sådan set helt enig i, og det kan godt lade sig gøre i en ny struktur, og uden at vi har Kulturministeriets Udviklingsfond.

Til fru Jytte Andersen, som mente, at det var noget af en ærgerlig debut for den nye kulturminister at spille ud med et sådant forslag: Det synes jeg nu ikke. Der er jeg ikke enig med fru Jytte Andersen. Jeg synes, at det er et glimrende forslag, et offensivt forslag, som viser, at vi ikke er så konservative, at det gør noget; altså at man ikke bare skal tage ting for givet.

Vi har kigget på og vurderet alle de fonde, råd og nævn, der er inden for de forskellige udvalg og områder, også inden for Kulturministeriets område, og har fundet ud af, at Kulturministeriets Udviklingsfond ikke lever op til de kvalitative krav, vi vil have, når vi giver kulturstøtte, overhovedet ikke.

Vi mener heller ikke, at formålsparagraffen helt har levet op til det, man har sagt. I den berømte evalueringsrapport, som hr. Naser Khader omtaler heroppefra, står der på side 15, at det har været svært for KUF i praksis at leve op til sine egne krav. Det står i evalueringen, så alt er altså ikke lutter begejstring, heller ikke hos de mennesker, der har evalueret KUF. Det er også et svar til fru Jytte Andersen.

Kl. 14.40

Vi mener altså ikke, at fonden kvalitativt har levet op til de krav, man bør stille til en offentlig fond. Vi mener fra regeringens side, at man sagtens så at sige kan leve op til nogle af formålsparagrafferne i en ny struktur, det multimediemæssige, det flerkulturelle.

Til fru Louise Frevert: Jeg er fuldstændig enig i mange af de ting, som fru Louise Frevert siger heroppefra. Tak for lykønskningen med forslaget så at sige. Jeg har da også noteret med glæde, at Dansk Folkeparti stærkt kan støtte forslaget.

Til fru Carina Christensen: Jeg er enig med ordføreren i, at der er noget paradoksalt i, at hver eneste gang den tidligere regering så, at der var en udfordring og et problem, oprettede den et nyt råd, et nyt nævn, en ny institution for at løse problemet. Hvis der kom en sag på dagsordenen, oprettede man et nyt udvalg i stedet for at sætte sig ned og se på, om man kunne løse det inden for de eksisterende rammer og inden for den eksisterende økonomi. Skal der absolut sidde et råd til at løse nogle af de problemer, der er? Den form for logik støtter vi altså ikke fra regeringens side.

Vi er også helt enige med fru Carina Christensen i, at det her handler om, at man ser på kunsternes behov, den skabende kunstners behov, og ikke så meget på strukturen, nævnene og de mennesker, der sidder i nævnene, som selvfølgelig vil brokke sig højlydt over, at de ikke mere sidder i en bestyrelse eller et udvalg. Sådan er det naturligt, sådan forsvare man egne interesser. Vi er mere interesseret i at se på strukturen på området, og hvordan man støtter kunsten og kunstnerne.

Hr. Ole Sohn kom med en bemærkning om den eksplosion af nye råd og nævn, som regeringen er kommet med inden for de første 2 måneder. Hr. Ole Sohn nævner, at vi har oprettet to nye råd. Se, i samme periode har vi nedlagt over 130. Det vil sige, at netto er vi på 128, og hvis vi fortsætter i samme tempo, skal det nok se godt ud med hensyn til afbureaukratiseringen og gennemsigtigheden.

Vi lever altså op til de valgløfter, vi har talt om. Vi lever op til alt det, vi har sagt under valgkampen og før valgkampen, og det har vi så implementeret ved bl.a. vores råd- og nævnsøvelser.

Jeg er enig med hr. Ole Sohn i, at det afgørende for kulturen og kunsten også er at afprøve grænser. Selvfølgelig er det det. Der skal jo ikke sidde nogle smagsdommere i flere led og afgøre, hvad der er godt, og hvad der er dårligt. Det er derfor, at vi laver en ny struktur på området, en mere gennemsigtig struktur, hvor man kan komme ud til den skabende kunstner, til den dygtige forfatter, som f.eks. opdriver historiske personer i Sovjetunionen, som udgraver historiske forhold, som er relevante for den politiske debat i Danmark; komme ud til billedkunstneren, der laver provokerende kunst, som vi kan tænke over; til musikeren, der laver musik, som vi kan sidde derhjemme og tænke videre over og blive klogere af.

De ting skal vi stadig væk støtte, men vi vil også have lov til at sige, at der ikke behøver være det bureaukrati og de mange mellemlag, og vi kan også godt gøre det på et noget lavere niveau.

Det er altså tilladt – vil jeg sige til hr. Ole Sohn – at prioritere og ikke bare med hovedet under armen sige, at nu fastholder vi den bevilling, vi har inden for musikken, litteraturen, filmens verden. Der vil vi prioritere. Derfor er det også muligt inden for prioriteringen at sikre de formål, der er i Kulturministeriets Udviklingsfond, i de nye råd, der kommer.

Det er rigtigt, at de har en lavere bevilling end før, for vi har fra denne her regerings side valgt at sige, at der er nogle vigtige ting, vi vil støtte. Vi vil støtte sygehusene med 1,5 mia. kr. Vi vil støtte børnene med en bedre barselorlov. Vi vil støtte de ældre. Vi vil støtte med en bedre konkurrencepakke. Alle de ting er prioriterede, og så må vi alle sammen være med til at spæde til.

Selv efter den besparelse, vi har været igennem i Kulturministeriet, kan vi være glade og stolte over den milliardbevilling, vi stadig væk har til kulturens område i Danmark, og den hører til blandt de allerallerhøjeste og bedste i hele verden.

Til hr. Naser Khader: Jeg har været inde på evalueringen. Jeg forstår godt, at hr. Naser Khader er skuffet. Det er jo et, kan man godt sige, radikalt eksperiment, et radikalt barn, og selvfølgelig skal den radikale ordfører ikke være begejstret for sådan et forslag. Men vi mener nu altså stadig væk ud fra saglige hensyn, at det er relevant og rigtigt at nedlægge Udviklingsfonden.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg savner også reelle besparelsesforslag fra Enhedslisten. Dem glæder jeg mig til at se. De vil blive taget imod med kyshånd inden for alle områder. Altså ikke bare nye udgiftsforslag og ikke bare nye skatter og afgifter for forskellige mennesker, man ikke bryder sig så meget om.

Med hensyn til de substantielle bemærkninger fra hr. Søren Søndergaard er jeg da enig i, at vi skal blive ved med at støtte også den tværgående form for kultur. Det mener jeg også sagtens vi kan finde ud af i en ny struktur.

Kl. 14.45

Så er der selvfølgelig en sammenhæng mellem det svar, jeg har givet til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og den skriftlige fremsættelse, fordi formålet med den her lov er toledet: På den ene side laver vi en ny struktur, hvor vi tager

alle de elementer med, som vi kan bruge fra Udviklingsfonden, og på den anden side sparer vi selvfølgelig også penge på området. Det gør vi på Kulturministeriets område og også på det her område.

Man kan ikke sådan sige eksplicit, at man sparer lige præcis det antal millioner kroner, der er sparet på Kulturministeriets Udviklingsfond, for de ryger ind i en samlet pulje på Kulturministeriets område, men vi vil spare penge på kulturområdet. Vi må jo være med til at bidrage til, at samfundet kan fungere, og at vore sygehuse også kommer til at fungere på en ordentlig måde.

Så spørger hr. Søren Søndergaard til strukturen. Den har jeg været lidt inde på, og den tager jeg gerne en diskussion med hr. Søren Søndergaard om, når vi nu er færdige med et udspil. Så kan vi prøve at diskutere det både her i Folketingssalen og på bilaterale og multilaterale møder.

Afslutningsvis var jeg meget glad for at høre fru Bodil Kornbeks bemærkninger om, at man kan tilslutte sig forslaget. Jeg er også meget enig i de bemærkninger, som fru Bodil Kornbek kom med omkring kulturen, kunsten og igangsættningen, og jeg er enig med fru Bodil Kornbek i, at mange af de ting kan man godt støtte inden for de eksisterende rammer.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Der er nu fire korte bemærkninger: Først hr. Ole Sohn, så hr. Søren Søndergaard, fru Jytte Andersen og hr. Naser Khader.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Lige for at undgå en misforståelse: Jeg er helt enig med ministeren i, at det er vigtigt at prioritere, og det er fuldstændig fair, at regeringen prioriterer at nedlægge Udviklingsfonden. Det er vi bare uenige i, men det synes jeg er helt fair.

Der er et par spørgsmål: Hvis man mener, der er manglende kvalitet i nogle af de projekter, og at der skal strammes op på arbejdet, hvorfor søger ministeren så ikke for at sikre sig, at den bestyrelse, der arbejder, får nogle klare retningslinjer at arbejde ud fra? Det er det ene.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille til ministeren, er: Ministeren siger, at man gerne vil have en tættere kontakt mellem myndigheden og den udøvende kunstner, og for at undgå misforståelser siges det: Jamen selvfølgelig skal der være et armslængdeprincip.

Her kunne jeg egentlig godt tænke mig at få at vide, hvor forskellen er i forhold til det system, vi har i dag, hvor man nedsætter nogle råd eller nævn, som af politikerne får at vide, at de skal tage vare på den opgave, altså lave armslængdeprincippet. Hvori består forskellen?

Man kunne godt frygte ud fra den måde, kulturministeren og i øvrigt også andre ministre taler på, at man vil have en stærkere ministerstyring, en stærkere departementsstyring, altså embedsmandsstyring, og det er spørgsmålet, om det er klogt.

Det sidste er, at jeg ikke tror, der findes et folketingsmedlem, som ikke vil sige: Vi er enige i, at vi skal styrke ældreplejen, vi er enige i, at vi skal have flere ressourcer til sygehusene, og vi er enige i, at der skal være nogle bedre forhold for børnefamilierne. Jeg har ikke hørt et eneste folketingsmedlem hverken før, under eller efter valgkampen sige noget andet.

Det er noget andet, der uenighed om, og det er også fair. Vi synes fra SF's side, at en satsning på kulturen har den fordel, at den er med til at generere kulturerhverv, arbejdspladser, indtægter til samfundet, som kan bruges til en bedre sundhedssektor, en bedre ældreforsorg og en bedre familiepolitik.

Det er simpelt hen bare et spørgsmål om, om man skal satse på en ekspansiv udvikling, også på kulturerhvervenes område, eller om man skal gøre det gode gammeldags borgerlige, at man skærer ned på det, der er kulturen. Det er det, den nuværende regering gør. Derfor synes jeg, det er snæversynet og gammeldags. Det er fair nok, at man gør det, men der er uenighed.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu fik man næsten det indtryk fra ministeren, at V og K var gået til valg på nedlæggelse af 130 navngivne råd og nævn. Sådan var det jo ikke. V og K gik til valg på nedlæggelse af overflødige råd og nævn.

Det, vi så prøver at undersøge her, er, om vi har at gøre med et af de overflødige råd. Er det et af de overflødige, hvor opgaverne kan varetages andre steder, så nedlægger vi det. Er det ikke et af de overflødige, kan opgaverne ikke varetages andre steder, bibeholder vi det. Vi er altså efter vores opfattelse i gang med en undersøgelsesfase.

Her overrasker det mig meget, at ministeren går herop og siger, at Udviklingsfondens bestyrelse ikke har levet op til de kvalitative krav,

som man må stille. Det sagde ministeren, og ministeren nikker. Hvordan hænger det sammen med den skriftlige fremsættelse, som ministeren har skrevet, hvori der står:

»Fondens bestyrelse har ud fra en meget grundig kvalitetsvurdering valgt at støtte en række usædvanlige kulturprojekter.«?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Der er jo ikke nogen af os, der vil forsvare eller argumentere for, at der er for mange til de administrative tingene, eller at organisationen er uhen-sigtsmæssig, umoderne og ikke lever op til ansvaret i forhold til formidlingen af kulturtilskud. Det er der jo ikke nogen af os der vil stille op til.

Den vej, jeg synes, kulturministeren burde have gået, var at holde Kulturfondens bestyrelse fast på de hovedteser, de har for deres arbejde. Hvis man skal tage deres sidste handlingsplan, er det professionalismisme, talentpleje, kontinuitet, distribution, international dialog og samarbejde.

Det er nogle hovedteser, som jeg går ud fra også kommer ind i den nye struktur, og så jeg vil godt spørge ministeren: Hvorfor kunne man ikke sige, at det var med dét udgangspunkt, at man ville gå videre i forhold til en ny struktur?

Endelig synes jeg, at man måske skal være lidt varsom med i dag at sige, at der skal være bedre forhold for de skabende kunstnere i en ny organisation, når vi ved, at der på stort set alle områder vil være barbering på omkring 20-30 pct. af bevillingerne. Det er jo det, der ligger i den finanslov, der netop er blevet offentliggjort.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Nu er det ikke, fordi jeg er radikal ordfører, at jeg er imod, at fonden bliver nedlagt. Jeg synes faktisk, at fonden har sin berettigelse, og jeg synes også, det er unfair over for fondens arbejde, at du fremhæver værtshusturen, for den fortæller ikke meget om fondens arbejde.

I øvrigt står der i evalueringsrapporten, at en stor procentdel af de projekter, der blev støttet, altså de der usædvanlige projekter, ikke ville være blevet støttet andre steder.

Du citerede også fra rapportens side 15, men jeg kan simpelt hen ikke finde dit citat på side 15. Jeg har side 15 her, og der står ikke noget om, at Kulturudviklingsfondens ikke kunne leve op til de kvalitative krav. Der står meget andet på

side 15 – det er en sammenfattende konklusion – og der står bl.a.:

»Vi vurderer på et overordnet niveau, at KUF indfrier lovens krav om at sikre en aktiv udvikling af dansk kunst- og kulturliv ved at støtte og iværksætte initiativer, der er nyskabende eller tværgående.«

Og der står meget mere.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det hedder »kulturministeren« og ikke »du«.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Hvis vi tager det sidste først, er der lavet en stor sammenfatning, en stor evaluering, og på side 15, første spalte, fjerde linje, står der: »Men det har i praksis vist sig svært for KUF at leve op til sine egne krav,« – bum, bum, og så kommer der nogle årsager, bl.a. fordi man ikke har haft dybtgående kendskab til den etniske kunstscene og bum, bum, bum; det står på side 15 i evalueringen.

Til hr. Ole Sohn: Det, regeringen forestiller sig, er en mindre bureaukratisk organisation – jeg kan ikke se hr. Ole Sohn, men jeg taler til hr. Ole Sohn alligevel, og jeg taler til hr. Aage Frandsen, som er her – hvor der er en direkte kontakt mellem kunstnerne og den støttende myndighed.

Jeg kan nævne som eksempel, at inden for musikens område giver vi mange millioner kroner til Musikrådet, og inden for Musikrådet har man valgt at give penge videre til forskellige organisationer, der så igen giver penge videre og penge videre igen. Det vil sige, at det berømte armslængdeprincip, som vi vil praktisere fra regeringens side, er blevet til flere på hinanden følgende armslængder, og så er der altså langt fra dem, der giver penge, og ud til den enkelte kunstner.

Kl. 14.55

Det vil vi have skåret ned, og det er bl.a. formålet med den nye struktur. Det er ikke en stærkere ministerstyring. Jeg vil gerne have mig frabedt, at det er mine personlige præferencer, som får støtte. Så ville vi da have et fattigt kulturliv i Danmark, tror jeg. Det er ud fra kvalitative årsager, og det er ud fra, at det er mennesker, som ved noget om det, som vil kunne være med til at give støtten videre.

Til hr. Søren Søndergaard: Jo, denne her regering gik til valg på, at vi skulle have mindre bureaukrati, en mindre offentlig sektor og færre råd og nævn. Det gik vi til valg på. Begge partier i regeringen har gået til valg på – og har sagt det før, under og efter valget – at Kulturministeriets Udviklingsfond skulle nedlægges.

Jeg har som ordfører sagt det de første ti gange før folketingsvalget. Så de vælgere, der har stemt på Det Konservative Folkeparti og på Venstre til folketingsvalget, har vidst, at de to partier ville nedlægge fonden, hvis vi fik magt, som vi havde agt. Det er så heldigt, at det er støttet af et flertal i Folketinget i dag, og det er jeg selvfølgelig glad for.

Til fru Jytte Andersen: Jeg var lidt inde på den nye struktur i forbindelse med snakken før. Vi vil have en mere enkel, gennemsigtig struktur. Jeg glæder mig til at tage samtalen videre hen i forløbet. Jeg forestiller mig, at vi er færdige med et udspil i løbet af nogle uger. Vi vil snakke med miljøet om det, og bagefter er der en proces, hvor vi går ind i en politisk diskussion om det og forhåbentlig har en ny struktur færdig inden sommerferien, som jeg håber vi kan blive enige om også i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg citerede før, hvad ministeren selv havde skrevet:

»Fondens bestyrelse har ud fra en meget grundig kvalitetsvurdering valgt at støtte en række usædvanlige kulturprojekter.«

Og man forklarer oven i købet en del af fondens problemer med, hvor høje kvalitetskrav man har stillet. Jeg citerer igen fra fremsættelsen:

»En evaluering bestilt af fondens bestyrelse blev offentliggjort i foråret 2001. Heri konkluderes det bl.a., at det har været vanskeligt at finde projekter, som lever op til bestyrelsens kvalitetskrav.«

Det er ikke mig, der har fremsat det her for Folketinget. Det er ikke mig, der har skrevet det her. Det er ministeren, der har skrevet det og fremsat det for Folketinget. Og derfor føler jeg det ret overraskende, at samtidig med det kan ministeren gå herop og sige, at Udviklingsfondens bestyrelse ikke har levet op til de kvalitetskrav, man må stille. Hvordan hænger de to ting sammen?

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Altså alt her i livet er jo ikke et spørgsmål om enten-eller. Politik er jo ikke så konfrontatorisk, at det er sort-hvidt.

Vi har sagt omkring Kulturministeriets Udviklingsfond, at kvalitativt lever de ikke op til det, som regeringen mener med kulturpolitikken. Det står vi ved. Der har været formål, der har været beskrivelser, der har været eksperimenter, som vi tager dyb, dyb, dyb afstand fra, og som vi aldrig nogen sinde vil være med til at bevilge penge til.

På den anden side er der ting i fondens formålsparagraf – det er det, vi skriver i den skriftlige fremsættelse, det er det, vi skriver i svaret til hr. Søren Søndergaards partifælle, så derfor er der selvfølgelig sammenhæng og konsistens i det, vi siger, og det, vi gør, sådan er det med denne her regering – som vi kan støtte meget: det tværgående, det flerkulturelle og multimedierne. Der har jo været mange gode projekter også fra KUF's side.

Det har jo ikke været spild af penge, heldigvis, men overordnet lever det ikke op til de kvalitative krav, vi stiller, når vi giver kulturpenge, samtidig med at vi ikke mener, det er nødvendigt med en sådan konstruktion, når man nu kan støtte kulturen på andre og bedre måder.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 23:

Forslag til folketingsbeslutning om en flerårig aftale for de kunstneriske uddannelser under Kulturministeriet.

Af Naser Khader (RV) og Jytte Andersen (S).
(Fremsat 14/12 2001).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det er regeringens ambition at sikre, at fremtidens danske arkitekter, designere, skabende kunstnere, udøvende kunstnere, kunsthåndværkere, konservatorieuddannede, bibliotekarerne får en uddannelse, der er både tidssvarende og på allerallerhøjeste faglige niveau. Vi skal stille de samme krav om indhold og diskussion og udvikling til de kunstneriske uddannelser som til de videregående uddannelser, de flugter med.

Kl. 15.00

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det undrer mig en smule, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ikke for længere tid siden har gjort noget for at sikre kvaliteten af Kulturministeriets uddannelser, altså at man først fremsætter et forslag tre uger efter, at man ikke har regeringsmagten længere. Man har haft 8 år til at gøre det.

Regeringen er i færd med at udarbejde et forslag til en flerårsaftale, hvor kvaliteten af uddannelserne under Kulturministeriet sikres. Med forslaget til flerårsaftale vil regeringen bl.a. styrke institutionernes erhvervsorientering, forøge valgfriheden for den enkelte studerende, tage et skridt i retning af at indføre forskningsbaseret undervisning på designuddannelserne og øge institutionernes faglige specialisering. Forslaget vil holde sig inden for rammerne af regeringens netop offentliggjorte forslag til finanslov for 2002.

Hvis vi tager erhvervsorienteringen, kan vi konstatere, at hvis vækstpotentialet i kulturerhvervene skal realiseres, skal de erhvervsorienterede elementer i uddannelserne styrkes og samspillet mellem erhvervene og uddannelsesinstitutionerne intensiveres. Et konstruktivt samspil mellem uddannelserne og kulturerhvervene forudsætter desuden, at institutionerne råder over it-udstyr og digitalt produktionsudstyr, der er på højde med det, der anvendes i aftagerhvervene. Man skal altså være forberedt, så man ikke, når man har taget en uddannelse, kommer ud til nogle helt andre miljøer. Regeringen vil tage initiativ til at sikre dette.

Samtidig skal der oprettes videreuddannelsesforløb på en række af uddannelserne. Formålet er for det første at give borgere, der allerede har en kunstnerisk uddannelse, mulighed for at